

Μοναχός Ανατόλιος Καυσοκαλυβίτης (1862 - 20 Σεπτεμβρίου 1938)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

[monahos Anatolios Kausokalivitis](#)

Στο χωριό Παγκράτι Καλαβρύτων γεννήθηκε το 1862. Το 1890 ήλθε στο Περιβόλι της Παναγίας. Το 1892 εκάρη μοναχός στην Καλύβη του Τιμίου Σταυρού των Καυσοκαλυβίων. Ήταν πάμφτωχος, ακτήμων, ευλαβέστατος, ένθερμα θεοτοκοφιλής και φιλόθεος. Ούτε νερό δεν είχε στην Καλύβη του. Με το σταμνί κουβάλαγε νερό από το Κυριακό. Από τον μύλο έπαιρνε το πρώτο άλεσμα του σιταριού, επειδή αυτό είχε λίγο χώμα και ήταν πιο φθηνό. Περνούσε με ξηροφαγία. Αν είχε κανέ-να φιλοξενούμενο, μαγείρευε κάτι. Με χόρτα και λαχανίδες περνούσε, πάντα λίγα, πάντα φτωχά. Άκρος νηστευτής, ο πιο πλούσιος πένης των Καυσοκαλυβίων.

Μάζευε τσάι του βουνού από τον Άθωνα, λεβάντα και αμάραντα και τα έδινε στους Ρώσους να τα στέλνουν ευλογία στην πατρίδα τους ή πήγαινε στις Καρυές να τα δώσει. Πάντα πήγαινε στον λάκκο του Άδειν στην Καψάλα, στο Κελλί του «Άξιόν Έστι», εκεί που πρωτοψάλθηκε το 980 ο αρχαγγελικός ύμνος προς τη Θεοτόκο. Με όλη τη δύ-ναμη της ψυχής του έψαλλε τον εξαίσιο ύμνο κι εκινείτο η κανδήλα της Παναγίας. Δείγμα της μεγάλης ευλαβείας του και δώρο της Παναγίας σε αυτόν. Στην Καλύβη του τα βράδια, κάθε που γύριζε πλευρό, έλεγε όλο το τροπάριο του «Άξιόν Έστι». Έφθανε να το λέει δυνατά δέκα φορές κάθε βράδυ. Ενοχλείτο ο υποτακτικός του, μέχρι που το συνή-θισε. Και μία εικόνα του Εσταυρωμένου που είχε, θαυμαστά δάκρυζε. Υμνούσε ακατάπαυστα έως το τέλος της ζωής του τον Θεό, την Παναγία, τους αγίους. Απ' το πιάτο του το καλοκαίρι έτρωγε κι ένα φίδι. Ήταν άκακος, απλός και χαριτωμένος. Χαιρόταν με το παραμικρό σαν παιδί. Ήταν

άξιος των μακαρισμών του Κυρίου περί της παιδικής ακακίας, όπως μάς διηγήθηκε ο Γέροντας Ιωακείμ ο Καρυώτης (+1988).

Επιστρέφοντας κάποτε από Καρυές για Δάφνη τον έπιασε δυνατή βροχή. Βράχηκε πολύ κι έπαθε πνευμονία. Ανεπαύθη στις 20.9.1938 στο φτωχό και ταπεινό του καλύβι, δοξάζοντας εκ βαθέων τον Θεό κι ευχαριστώντας εγκάρδια τη Θεοτόκο, την προστάτισσα του θεοφύτευτου Περιβολιού της.

Πηγές -Βιβλιογραφία:

Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Αγιορείτικες Διηγήσεις του Γέροντος Ιωακείμ, Θεσσα-λονίκη 1989, σσ. 149-151. Μαξίμου Καυσοκαλυβίτου ιερομ., Ασκητικές μορφές και διηγήσεις από τον Άθω, Άγιον Όρος 20013, σσ. 237-239.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Α΄ , σελ. 323-324, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.